

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA w ŁODZI**
ul. Piotrkowska 120
90-006 Łódź
tel. (42) 636 36 89, fax (42) 636 07 12
e-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO- 61- 6 (13)/13/AB

Łódź, dnia 28 czerwca 2013 r.

DECYZJA Nr RŁO 29/2013

- I. Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania przez Beatę Kubat prowadzącą w ramach działalności gospodarczej pod nazwą PMT Beata Kubat placówkę pod nazwą Dwujęzyczna Akademia Przedszkolaka „Little Krasnoludki” w Pabianicach, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów działania Beaty Kubat prowadzącej w ramach działalności gospodarczej pod nazwą PMT Beata Kubat placówkę pod nazwą Dwujęzyczna Akademia Przedszkolaka „Little Krasnoludki” w Pabianicach, polegające na stosowaniu postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.), poprzez:

1. Zamieszczenie we wzorcu umów o nazwie *Regulamin prywatnej opieki nad dziećmi Dwujęzycznej Akademii Przedszkolaka „Little Krasnoludki”*, postanowienia o treści: *„W przypadku wpłaty wpisowego i późniejszej rezygnacji z usługi, wpisowe nie podlega zwrotowi.”*
2. Zamieszczenie we wzorcu umów o nazwie *Umowa świadczenia usług w zakresie opieki nad dzieckiem z elementami nauczania języka angielskiego* postanowień o treści:
 - 1) *„Rodzice zobowiązują się do poniesienia jednorazowej opłaty wpisowego w wysokości 300 zł (słownie: trzysta złotych). Opłata ta nie podlega zwrotowi (...).”*
 - 2) *„Powstałe i nieuregulowane zaległości za okres jednego miesiąca będą podstawą do rozwiązania przez Akademię umowy z Rodzicami, bez zachowania okresu wypowiedzenia.”*

i nakazuje się zaniechanie jej stosowania.

- II.** Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 267) w związku z art. 83 wyżej wymienionej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do jej art. 33 ust. 6

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

postanawia się **obciążyć** Beatę Kubat prowadzącą w ramach działalności gospodarczej pod nazwą PMT Beata Kubat placówkę pod nazwą Dwujęzyczna Akademia Przedszkolaka „Little Krasnoludki” w Pabianicach, **kosztami niniejszego postępowania** w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w kwocie 29,25 zł (słownie: dwadzieścia dziewięć złotych i dwadzieścia pięć groszy) oraz zobowiązać Beatę Kubat prowadzącą w ramach działalności gospodarczej pod nazwą PMT Beata Kubat placówkę pod nazwą Dwujęzyczna Akademia Przedszkolaka „Little Krasnoludki” w Pabianicach, do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

W toku postępowania wyjaśniającego (sygn. akt RŁO-405-28/12) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwany dalej: „Prezesem Urzędu” – ustalił, iż Beata Kubat prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą PMT Beata Kubat, prowadzi opiekę dzienną nad dziećmi w placówce Dwujęzyczna Akademia Przedszkolaka „Little Krasnoludki” w Pabianicach – zwana dalej: „Beatą Kubat”. Świadczenie tych usług odbywa się zgodnie z umową zawartą na podstawie wzorca umów pod nazwą *Umowa świadczenia usług w zakresie opieki nad dzieckiem z elementami nauczania języka angielskiego* – zwanego dalej: „Umową” i na zasadach określonych we wzorcu umów pod nazwą *Regulamin prywatnej opieki nad dziećmi Dwujęzycznej Akademii Przedszkolaka „Little Krasnoludki”* – zwanego dalej: „Regulaminem”.

Analiza treści przekazanej Umowy oraz Regulaminu wykazała, iż zawierają one postanowienia, które mogą zostać uznane za tożsame z postanowieniami wpisanymi do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone – zwanego dalej: „Rejestrem” – o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) – zwanej dalej: „k.p.c.”. W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał, iż istnieją podstawy do postawienia Beacie Kubat zarzutu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) - zwanej dalej: „ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów”.

W dniu 4 marca 2013 r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu, Postanowieniem Nr 1/61- 6/13 (dowód: karty Nr 1-2), postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Beatę Kubat praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów polegających na stosowaniu postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru, o czym zawiadomił Beatę Kubat (dowód: karta Nr 3).

Beata Kubat nie ustosunkowała się do postawionego zarzutu.

Pismem z dnia czerwca 2013 r. Prezes Urzędu zawiadomił Beatę Kubat o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w przedmiotowym postępowaniu oraz o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy (dowód: karta Nr).

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Beata Kubat jest przedsiębiorcą wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej (dowód: karta Nr 6) i prowadzi w ramach działalności gospodarczej pod nazwą PMT Beata Kubat placówkę pod nazwą Dwujęzyczna Akademia Przedszkolaka „Little Krasnoludki” (dowód: karta Nr 5). Świadczenie tych usług odbywa się na zasadach określonych w Umowie oraz w Regulaminie (dowód: karty Nr 10-12).

W pkt 10 Regulaminu Beata Kubat stosuje postanowienie o treści: *„W przypadku wpłaty wpisowego i późniejszej rezygnacji z usługi, wpisowe nie podlega zwrotowi.”* (dowód: karta Nr 12). W § 2 pkt 6 Umowy Beata Kubat stosuje postanowienie o treści: *„Rodzice zobowiązują się do poniesienia jednorazowej opłaty wpisowego w wysokości 300 zł (słownie: trzysta złotych). Opłata ta nie podlega zwrotowi (...).”* (dowód: karta Nr 10).

Do Rejestru w dniu 18 stycznia 2008 r. pod numerem 1297 zostało wpisane postanowienie o treści: *„Opłaty w postaci wpisowego oraz czesne nie podlegają zwrotowi.”*, uznane za niedozwolone przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwany dalej: *„Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów”* w wyroku z dnia 3 kwietnia 2006 r., sygn. akt XVII AmC 19/05.

W § 5 pkt 3 „Umowy” Beata Kubat stosuje postanowienie o treści: *„Powstałe i nieuregulowane zaległości za okres jednego miesiąca będą podstawą do rozwiązania przez Akademię umowy z Rodzicami, bez zachowania okresu wypowiedzenia.”* (dowód: karta Nr 11).

Do Rejestru w dniu 21 października 2010 r. pod numerem 2050 zostało wpisane postanowienie o treści: *„Jeżeli Abonent nie zapłacił należności za usługi telekomunikacyjne w terminie 30 dni kalendarzowych od daty płatności wskazanej w rachunku telefonicznym, Operator ma prawo zawiesić świadczenie wszelkich usług telekomunikacyjnych na rzecz Abonenta oraz wypowiedzieć umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych ze skutkiem natychmiastowym, bez prawa do odszkodowania ze strony Operatora z tytułu jednostronnego wypowiedzenia umowy i bez konieczności wcześniejszego uprzedzenia Abonenta (§20 ust. 12 Regulaminu)”*, uznane przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone w wyroku z dnia 24 listopada 2009 r., sygn. akt XVII AmC 428/09.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Podstawą do rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur i zastosowania instrumentów określonych w ustawie jest zatem, aby działania przedsiębiorców – którym zarzucono naruszenie jej przepisów – stanowiły potencjalne zagrożenie interesu publicznego, nie zaś interesu jednostki lub grupy. Ustawa, w odniesieniu do przedsiębiorców chroni wobec tego konkurencję, a w odniesieniu do konsumentów ich interesy, jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym.

Zdaniem Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy są lub będą klientami Beaty Kubat. Interes publicznoprawny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów. Innymi słowy, naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest jednocześnie naruszeniem interesu

publicznoprawnego. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ad I. sentencji niniejszej decyzji

W przedmiotowym postępowaniu Prezes Urzędu postawił Beacie Kubat zarzut stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na stosowaniu postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru. Takie działanie może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Stosownie do art. 24 ust. 2 tej ustawy, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności:

- stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru,
- naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji,
- nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji.

Tym samym dla stwierdzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest wykazanie kumulatywnego spełnienia trzech przesłanek:

- 1) kwestionowane działanie jest działaniem przedsiębiorcy,
- 2) działanie to jest bezprawne,
- 3) działanie przedsiębiorcy godzi w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1)

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (...). Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r., Nr 220, poz.1447, ze zm.) – zwanej dalej: „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”, jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

Beata Kubat, została wpisana do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej. Nie ulega zatem wątpliwości, iż Beata Kubat jest przedsiębiorcą w rozumieniu powołanego wyżej art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym przy wykonywaniu działalności gospodarczej podlega ona rygorom określonym w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów i jej działania mogą podlegać ocenie pod kątem naruszenia zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W związku z powyższym **Prezes Urzędu stwierdził, że pierwsza przesłanka** niezbędna do udowodnienia stosowania przez Beatę Kubat praktyki wskazanej w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została spełniona**.

Ad 2)

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Porządek prawny obejmuje normy prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy

i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów (wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 13 listopada 2007 r., sygn. akt XVII AmA 45/07). Bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga zatem kwestia, czy zachowanie przedsiębiorcy było zgodne, czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Porządek prawny, którego naruszenie może skutkować naruszeniem artykułu 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obejmuje normy prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów. Same przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie regulują konstrukcji bezprawności działań przedsiębiorcy. Tym samym, w celu konkretyzacji przesłanki bezprawności należy sięgnąć do przepisów innych ustaw. Na ich podstawie możliwe jest dokonanie oceny działań przedsiębiorcy w aspekcie ich zgodności z prawem (por. wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 czerwca 2006 r. - sygn. akt XVIII AmA 32/05). W art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ustawodawca wskazał natomiast przykładowe rodzaje praktyk, które naruszają zbiorowe interesy konsumentów. Katalog ten nie jest wyczerpujący. Zatem oprócz praktyk wskazanych bezpośrednio przez ustawodawcę w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów można uznać zachowania naruszające przepisy innych ustaw, które nakładają na przedsiębiorcę określone obowiązki względem konsumenta.

Jak wyżej wskazano art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zawiera przykładowy katalog bezprawnych działań naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Stosownie do art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru.

Na mocy art. 479⁴⁵ § 1 k.p.c. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest obowiązany przesyłać Prezesowi Urzędu odpis każdego prawomocnego wyroku uwzględniającego powództwo o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone. Prezes Urzędu jest zobowiązany do prowadzenia Rejestru. Przepis art. 479⁴⁵ § 3 k.p.c. ustanawia zasadę tzw. formalnej jawności Rejestru, stanowiąc, że Rejestr jest jawny. Jawność ta oznacza, że Rejestr jest dostępny dla każdego zainteresowanego, czyli wszyscy mają do niego prawo wglądu. Skutkiem formalnej jawności Rejestru jest niemożność zasłaniania się nieznajomością dokonanych w nim wpisów. W Rejestrze tym przytacza się treść postanowień wzorców umowy uznanych przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone.

Zgodnie z art. 479⁴³ k.p.c. od chwili wpisania uznanego za niedozwolone postanowienia wzorca umowy do Rejestru prawomocny wyrok ma skutek wobec osób trzecich. W ocenie Prezesa Urzędu, wpisanie postanowień do tego Rejestru oznacza zatem, że od tej chwili są one zakazane we wszystkich wzorcach umów. Zakaz stosowania postanowień wpisanych do Rejestru dotyczy nie tylko tego przedsiębiorcy, przeciwko któremu zapadł wyrok w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, lecz również innych przedsiębiorców z danej branży. Za takim ujęciem przemawia podstawowy cel postępowania w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, jakim jest usunięcie z obrotu postanowień, które Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za sprzeczne z obowiązującym porządkiem prawnym, bądź dobrymi obyczajami. Chodzi bowiem o to, by prawa i obowiązki przyszłych potencjalnych konsumentów nie były kształtowane na podstawie postanowień umownych uznanych przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone. Ponadto, zdaniem Prezesa Urzędu, zakaz

stosowania niedozwolonych postanowień wpisanych do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c., dotyczy także postanowień podobnych. Może zdarzyć się bowiem taka sytuacja, w której przedsiębiorca stosować będzie umowę, w której zawarte będą postanowienia, których istota jest taka sama, lecz konstrukcja gramatyczna, szyk wyrazów w zdaniu są różne. W związku z tym, zakazane jest też stosowanie postanowienia, którego zakres jest tożsamy z zakresem postanowienia wpisanego do tego Rejestru. Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność tychże postanowień.

Stanowisko Prezesa Urzędu znajduje uzasadnienie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. o sygnaturze akt III SZP 3/06 wskazał, iż stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do Rejestru może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Sąd Najwyższy uznał również, iż jeżeli Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uzna określone postanowienie za niedozwolone w wyniku przeprowadzonej kontroli abstrakcyjnej i zostanie ono wpisane do Rejestru, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 23a ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (obecnie art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów) dopuszcza się każdy z przedsiębiorców, który wprowadza do stosowanych postanowień zmiany o charakterze kosmetycznym, polegające na przykład na przestawieniu szyku wyrazów lub zmianie użytych wyrazów, jeżeli zmiany te nie prowadzą do zmiany istoty postanowień.

Beata Kubat we wzorcu Regulamin stosuje postanowienie o treści: *„W przypadku wpłaty wpisowego i późniejszej rezygnacji z usługi, wpisowe nie podlega zwrotowi.”*, a we wzorcu Umowa postanowienie o treści: *„Rodzice zobowiązują się do poniesienia jednorazowej opłaty wpisowego w wysokości 300 zł (słownie: trzysta złotych). Opłata ta nie podlega zwrotowi (...).”*

W ocenie Prezesa Urzędu postanowienia te są tożsame co do celu i skutku z postanowieniem umownym wpisanym do Rejestru w dniu 18 stycznia 2008 r. pod numerem 1297, o treści: *„Opłaty w postaci wpisowego oraz czesne nie podlegają zwrotowi.”*

W ocenie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowienie stanowiące jednoznacznie i bezwarunkowo, że kontrahent konsumenta nie ma obowiązku zwrotu wpisowego w żadnym wypadku, w tym w szczególności w przypadku rezygnacji konsumenta z zawarcia umowy lub wykonania umowy, a także w razie odstąpienia od umowy lub jej rozwiązania w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami kształtuje prawa i obowiązki konsumenta oraz rażąco narusza jego interesy.

Wpisowe wnoszone jest na poczet tzw. kosztów administracyjnych ponoszonych przez kontrahenta konsumenta w związku z procesem rekrutacji. Zarówno postanowienia wpisane do Rejestru, jak i te stosowane przez Beatę Kubat, wykluczają zwrot tej opłaty bez względu na moment odstąpienia konsumenta od umowy, nie poddając analizie, w jakim stopniu świadczenie na rzecz konsumenta zostało wykonane i nie przeliczając faktycznie poniesionych z tego tytułu kosztów. Należy zaznaczyć, że wysokość wpisowego jest nieadekwatna do rzeczywiście ponoszonych kosztów administracyjnych, szczególnie w sytuacji, kiedy konsument odstępuje od umowy tuż po jej zawarciu, kiedy kontrahent konsumenta mógł jeszcze nie spełnić wszystkich świadczeń, za które została pobrana opłata wpisowa.

W ocenie Prezesa Urzędu postanowienie o treści: *„Powstałe i nieuregulowane zaległości za okres jednego miesiąca będą podstawą do rozwiązania przez Akademię umowy z Rodzicami, bez zachowania okresu wypowiedzenia.”* jest tożsame co do celu i skutku z postanowieniem umownym

wpisanym do Rejestru w dniu 21 października 2010 r. pod numerem 2050 o treści: „Jeżeli Abonent nie zapłacił należności za usługi telekomunikacyjne w terminie 30 dni kalendarzowych od daty płatności wskazanej w rachunku telefonicznym, Operator ma prawo zawiesić świadczenie wszelkich usług telekomunikacyjnych na rzecz Abonenta oraz wypowiedzieć umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych ze skutkiem natychmiastowym, bez prawa do odszkodowania ze strony Operatora z tytułu jednostronnego wypowiedzenia umowy i bez konieczności wcześniejszego uprzedzenia Abonenta (§ 20 ust. 12 Regulaminu)”.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał to postanowienie za sprzeczne z dobrymi obyczajami oraz rażąco naruszające interes konsumenta, a tym samym stanowiące niedozwolone postanowienie umowne, o którym mowa w art. 385 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz 93, ze zm.) – zwanej dalej: „k.c.”. Zdaniem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uprawnienie do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym powinno być poprzedzone wezwaniem konsumenta do zapłaty zaległej należności, a inny zapis narusza interes konsumenta. Brak płatności może być spowodowany różnego rodzaju okolicznościami i samo mechaniczne przyjęcie okresu 30-dniowego bez zbadania powodów, dla których konsument nie uiścił opłaty nie może być w ocenie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podstawą rozwiązania umowy.

Zarówno postanowienie stosowane przez Beatę Kubat, jak i wpisane do Rejestru pod numerem 2050 są sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco naruszają interesy konsumenta.

Mając na uwadze powyższe **Prezes Urzędu stwierdził, że druga przesłanka** niezbędna do udowodnienia stosowania przez Beatę Kubat praktyk wskazanych w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została spełniona.**

Ad 3)

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie definiują pojęcia zbiorowego interesu konsumentów. Przepis art. 24 ust. 3 tej ustawy stanowi jedynie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów.

Ze zbiorowym interesem konsumentów mamy do czynienia wówczas, gdy działanie przedsiębiorcy dotyczy, bądź może dotyczyć nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zindywidualizować.

Prezes Urzędu podkreśla, że o tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy. W jednym z orzeczeń Sąd Najwyższy stwierdził, iż „(...) *nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów można wszcząć tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczbie potencjalnych konsumentów.*” (wyrok SN z dnia 12 września 2003 r., sygn. akt I CKN 504/01).

W przedmiotowej sprawie Prezes Urzędu ma do czynienia z naruszeniem praw nieograniczonej i nieokreślonej liczby konsumentów, którzy zapoznali się, bądź mogli zapoznać się z dostępnymi wzorcami umowy i zawarli, bądź mogli zawrzeć z Beatą Kubat umowę zawierającą niedozwolone postanowienia umowne. W tej sytuacji bezprawne zachowanie Beaty Kubat nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i niedający się porównać z innymi, lecz mamy do czynienia z naruszonymi uprawnieniami nieokreślonego z góry kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej

grupy kontrahentów Beaty Kubat. Stosowanie opisanych wyżej praktyk może godzić zatem w zbiorowe interesy konsumentów.

W związku z powyższym **Prezes Urzędu stwierdził, że trzecia przesłanka** niezbędna do udowodnienia stosowania przez Beatę Kubat praktyk wskazanych w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została spełniona**.

W przedmiotowym postępowaniu Prezes Urzędu stwierdził, iż Beata Kubat stosuje praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, polegającą na stosowaniu postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru, co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli Prezes Urzędu stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 24 wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania.

W związku z powyższym, **Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.**

Ad II. sentencji niniejszej decyzji

Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Niniejsze postępowanie w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów zostało wszczęte z urzędu. W jego wyniku Prezes Urzędu w punkcie I sentencji niniejszej decyzji stwierdził naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez Beatę Kubat. Zgodnie z art. 263 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 267) – zwanej dalej: „k.p.a.” – w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56 k.p.a., a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych.

Kosztami niniejszego postępowania są koszty doręczenia Beacie Kubat – stronie postępowania – pism urzędowych, które wyniosły 29,25 zł (słownie: dwadzieścia dziewięć złotych dwadzieścia pięć groszy).

W związku z powyższym Prezes Urzędu **postanowił obciążyć** Beatę Kubat kwotą 29,25 zł (słownie: dwadzieścia dziewięć złotych dwadzieścia pięć groszy).

W związku z powyższym **Prezes Urzędu postanowił jak w pkt II sentencji niniejszej decyzji.**

Zgodnie z art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 267) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) koszty niniejszego postępowania Beata Kubat zobowiązana jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231 000000 w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) w związku z art. 479²⁸ § 1 i 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 16, poz. 93, ze zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

Jednak w przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt II sentencji niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz art. 264 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 267). w związku z art. 83 cytowanej wyżej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479³² § 1 i 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 16, poz. 93, ze zm.) przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodniowym od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Zastępca Dyrektora Delegatury*

Andrzej Kędzia

Otrzymuje:
PMT Beata Kubat
Pabianice